

1936 Jun 20 ILO Genève

372 Konvensjon 50 om regler for verving av arbeidere.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons almindelige konferanse

som er blitt sammenkalt i Genève av styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå og som møtte der i sin 20de sesjon den 4. juni 1936,

som har gjort vedtak om å anta visse forslag om regler for hverving av arbeidere, som er første post på sesjonens dagsorden, og

som har vedtatt at disse forslag skal gis form av en internasjonal konvensjon, vedtar idag 20. juni 1936 følgende konvensjon, som skal benevnes konvensjonen av 1936 om hverving av innfødte arbeidere:

Art. 1. Ethvert medlem av Den internasjonale arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon forplikter sig til overensstemmende med følgende bestemmelser å fastsette regler angående hverving av innfødte arbeidere i ethvert av dets territorier hvor sådan hverving finner eller fremtidig vil finne sted.

Art. 2. Forsåvidt angår forståelsen av denne konvensjon bemerkes:

- a) uttrykket «hverving» omfatter alle handlinger foretatt i den hensikt å oppnå eller skaffe arbeide av personer som ikke frivillig tilbyr sin tjeneste på arbeidsplassen, på et offentlig emigrasjons- eller arbeidskontor eller på et kontor, som ledes av en arbeidsgiverorganisasjon og står under tilsyn av vedkommende myndighet.
- b) uttrykket «innfødte arbeidere» omfatter arbeidere som tilhører eller er optatt i den innfødte befolkning i territorier som er avhengige av stater som er medlemmer av organisasjonen, og arbeidere som tilhører eller er optatt i den avhengige innfødte befolkning i de hjemlige territorier tilhørende stater som er medlemmer av organisasjonen.

Art. 3. Når omstendighetene gjør antagelsen av en sådan fremgangsmåte ønskelig kan vedkommende myndighet

undta fra konvensjonens bestemmelser følgende klasser av hvervingsvirksomhet (undtagen når virksomheten ledes av personer eller sammenslutninger som driver profesjonell hvervingsvirksomhet):

- a) virksomhet som drives av eller på vegne av arbeidsgivere som ikke beskjeftiger mere enn et foreskrevet, begrenset antall arbeidere,
- b) virksomhet som drives innen et foreskrevet, begrenset område fra arbeidsplassen og
- c) virksomhet som går ut på ansettelse av personlige tjenere, hustjenere og ikke kroppsarbeidere.

Art. 4. Vedkommende myndighet skal før den for et landområde godkjenner noe system for økonomisk utvikling som naturlig vil medføre arbeidshverving, ta sådanne forholdsregler som må antas gjørlige og nødvendige:

- a) for å undgå at der skal bli utøvet trykk på vedkommende befolkning av eller på vegne av arbeidsgivere med sikte på å oppnå den nødvendige arbeidsstokk,
- b) for i størst mulig utstrekning å sikre at vedkommende befolknings politiske og sociale organisasjon, og befolkningens evne til å tilpasse sig efter de endrede økonomiske forhold ikke skal utsettes for fare ved efterspørselen efter arbeide og
- c) for å avverge alle andre ubehagelige følger av en sådan utvikling for vedkommende befolkning.

Art. 5. 1. Vedkommende myndighet skal før den gir tillatelse til hverving av arbeidere på noe landområde, ta i betraktning de mulige følger som fjernelsen av voksne menn vil få på vedkommende befolknings sociale liv og skal særlig ta hensyn til:

- a) befolkningens tetthet, dens tendens til å øke eller avta og de sannsynlige virkninger av fjernelsen av voksne menn på fødselsprosenten,
- b) de mulige følger av fjernelsen av voksne menn på vedkommende be-

folknings helbred, velferd og utvikling, særlig i forbindelse med tilførselen av levnetsmidler,

- c) de farer for familien og moralen som måtte opstå ved fjernelsen av voksne menn og
- d) de mulige virkninger av fjernelsen av voksne menn på vedkommende befolknings sociale organisasjon.

2. Når omstendighetene gjør antagelsen av en sådan fremgangsmåte gjørlig og nødvendig, skal vedkommende myndighet i hensikt å verne befolkningen mot alle ubehagelige følger som fjernelsen av voksne menn måtte ha, fastsette det maksimum av voksne menn som skal kunne rekrutteres i en gitt samfunnsenhet på en sådan måte at antallet av voksne menn som blir tilbake i nevnte enhet ikke ligger under en viss prosent av det normale forhold av voksne menn til kvinner og barn.

Art. 6. Ikke voksne personer skal ikke rekrutteres. Dog kan vedkommende myndighet tillate at ikke voksne over en fastsatt alder skal kunne hverves til å utføre lett arbeide med foreldrenes samtykke og under forutsetning av at der gis garanti for deres velferd.

Art. 7. 1. Hverving av en families overhode skal ikke ansees for å medføre hverving av noe annet medlem av vedkommendes familie.

2. Når omstendighetene gjør antagelsen av en sådan fremgangsmåte gjørlig og ønskelig, skal vedkommende myndighet opmuntre til at hvervede arbeidere følges av sine familier og dette særlig i tilfeller da arbeidere er hvervet til landbruksarbeide og lignende som foregår langt fra deres hjem og som gjelder perioder som overskrider en nærmere fastsatt tid.

3. Hvervede arbeidere skal uten etter vedkommende interessertes uttrykkelige anmodning ikke skilles fra sine koner og mindre barn som har fått tillatelse til å følge dem til og forblir hos dem på arbeidsplassen.

4. Såfremt ikke annet er avtalt før en arbeider forlater hvervingsstedet, skal en tillatelse til å følge ham ansees som en tillatelse til å forbli hos ham hele den tid hans arbeide varer.

Art. 8. Hvor omstendighetene gjør antagelsen av en sådan fremgangsmåte gjørlig og ønskelig, kan vedkommende myndighet gjøre det til en betingelse for å tillate hverving at de hvervede arbeidere blir gruppert på arbeidsplassen etter deres raseslektskap.

Art. 9. Offentlige tjenestemenn skal ikke hverve hverken direkte eller indirekte for private foretagender undtagen når de hvervede arbeidere skal beskjeftiges i arbeide som er i det offentlige

interesse og for hvis utførelse private foretagender optrer som entreprenører for en offentlig myndighet.

Art. 10. Høvdinger og andre innfødte myndigheter skal ikke:

- a) opptre som hvervingsagenter,
- b) øve trykk på mulige hvervede eller
- c) motta fra noe hold særskilt belønning eller annen særskilt fordel for hjelp med hvervingen.

Art. 11. Ingen person eller sammenlutning skal beskjeftige sig med enhvermessig hverving medmindre vedkommende har fått bevilling av vedkommende myndighet og hverver arbeidere for offentlig administrasjonskontor eller for en eller flere bestemte arbeidsgivere eller arbeidsgiverorganisasjoner.

Art. 12. Arbeidsgivere, arbeidsgiveres agenter, arbeidsgiverorganisasjoner, organisasjoner som er understøttet av arbeidsgivere og agenter for arbeidsgiverorganisasjoner og for organisasjoner som er understøttet av arbeidsgivere, skal ikke beskjeftige sig med hverving medmindre de har fått bevilling av vedkommende myndighet.

Art. 13. 1. Vedkommende myndighet skal før den gir noen bevilling til hverving:

- a) forsikre sig om at den som søker om bevilling, hvis han er enkeltperson, er skikket til å drive virksomheten og er et hederlig menneske,
- b) pålegge bevillingssøkeren, undtagen hvor denne er en arbeidsgiverorganisasjon eller en organisasjon understøttet av arbeidsgivere, å skaffe økonomisk garanti eller annen garanti for sin hederlighet som bevillingshaver,
- c) pålegge bevillingssøkeren, såfremt det er en arbeidsgiver, å skaffe økonomisk garanti eller annen garanti for betalingen av skyldig lønn og
- d) forvisse sig om at alle nødvendige forholdsregler er blitt tatt til beskyttelse av helbreden og velferden til de arbeidere som skal hverves.

2. Bevillingshaverne skal, overensstemmende med den forskrift som måtte gis av vedkommende myndighet, føre register hvorav kan bekreftes forsvarligheten av enhver hvervingshandling og hvorefter enhver hvervet arbeider kan identifiseres.

3. En bevillingshaver som er agent for en annen bevillingshaver, skal overalt hvor det er mulig motta et bestemt salær og i ethvert tilfelle hvor han mottar lønn utregnet forholdsvis etter antallet av hvervede arbeidere, skal lønnen ikke overstige et maksimum som fastsettes av vedkommende myndighet.

4. Gyldigheten av bevillinger skal begrenses til en bestemt tid som fastsettes

av vedkommende myndighet og som ikke må overskride 1 år.

5. Fornyelsen av bevilling skal være betinget av den måte på hvilken bevilingshaveren har respektert de betingelser på hvilke bevilling var meddelt.

6. Vedkommende myndighet skal ha rett til:

- a) å inndra en bevilling såfremt bevilingshaveren har gjort seg skyldig i noen forseelse eller noe feilgrep som gjør ham uskikket til å drive hvervingsvirksomhet, og
- b) å stanse utøvelsen av en bevilling i påvente av resultatet av enhver undersøkelse med hensyn til bevilingshaverens opptreden.

Art. 14. 1. Ingen person skal være en bevilingshaver hjelpelig i egenskap av underordnet med selve hvervingen medmindre han er blitt godtatt av en offentlig tjenestemann og er blitt utstyrt med en tillatelse av bevilingshaveren.

2. Bevilingshavere skal være ansvarlige for sådanne medhjelperes forsvarlige opptreden.

Art. 15. 1. Hvor omstendighetene gjør antagelsen av en sådan fremgangsmåte nødvendig eller ønskelig, kan vedkommende myndighet fritta fra forpliktelsen til å inneha bevilling arbeidshververe som:

- a) er beskjeftiget som arbeidere ved det foretagende for hvilket de hverver andre arbeidere,
- b) er tilberedt befullmektiget av arbeidsgiveren ved et skriftlig dokument til å hverve andre arbeidere,
- c) ikke mottar noen lønn eller annen fordel for hvervingen.

2. Arbeidshververe skal ikke gi hvervede forskudd på lønn.

3. Arbeidshververe kan kun drive hverving innen et område som fastsettes av vedkommende myndighet.

4. Der skal føres tilsyn med arbeidshververes virksomhet på den måte som bestemmes av vedkommende myndighet.

Art. 16. 1. Hvervede arbeidere skal fremstilles for en offentlig tjenestemann, som skal forvisse sig om at lovgivningens bestemmelser om hverving er blitt iaktatt og særlig at arbeiderne ikke er blitt utsatt for ulovlig press eller er blitt hvervet ved svik eller feiltagelse.

2. Hvervede arbeidere skal fremstilles for en sådan tjenestemann så nær arbeidsplassen som det er mulig uten å være ubekvemt, eller hvor det gjelder arbeidere hvervet i et distrikt for arbeide i et distrikt under en annen administrasjon, senest på avreisestedet fra hvervingsdistriktet.

Art. 17. Hvor omstendighetene gjør en slik forholdsregel mulig og nødvendig, skal vedkommende myndighet kreve at

der utleveres enhver hvervet arbeider, som ikke er beskjeftiget på eller nær hvervingsplassen, et skrevet dokument som f. eks. et notat, en arbeidsbok eller en foreløbig kontrakt som inneholder sådanne enkeltheter som myndigheten måtte foreskrive, således spesielle opplysninger om arbeidernes identitet, om de fremtidige arbeidsbetingelser og om ethvert forskudd som er tilstått arbeiderne.

Art. 18. 1. Enhver hvervet arbeider skal lægeundersøkes.

2. Når arbeideren er blitt hvervet til arbeide i noen avstand fra hvervingsplassen, eller er blitt hvervet i et distrikt for arbeide i et distrikt under en annen administrasjon, skal lægeundersøkelsen finne sted så nær hvervingsplassen som det er mulig uten å være ubekvemt, eller hvor det gjelder arbeidere hvervet i et distrikt for arbeide i et distrikt under en annen administrasjon, senest på avreisestedet fra hvervingsdistriktet.

3. Vedkommende myndighet kan be- myndige offentlige tjenestemenn for hvem arbeidere fremstilles i henhold til artikkel 16, til å godkjenne at avreise foretas før lægeundersøkelse har funnet sted, for arbeidere med hensyn til hvilke den har forvisset sig om:

- a) at det var og er umulig at lægeundersøkelsen kan finne sted nær hvervingsplassen eller på avreisestedet,
- b) at arbeideren er skikket for reisen og det eventuelle arbeide og
- c) at arbeideren vil bli lægeundersøkt ved fremkomsten til arbeidsstedet eller så snart som mulig efter.

4. Vedkommende myndighet kan, særlig hvor de hvervede arbeideres reise er av en sådan varighet, og finner sted under sådanne betingelser at arbeidernes helse vil ha lett for å bli angrepet, forde at hvervede arbeidere undersøkes både før avreisen og efter ankomsten til arbeidsstedet.

5. Vedkommende myndighet skal sørge for at alle nødvendige forholdsregler tas for hvervede arbeideres akklimatisering og tilpasning, og for å gjøre dem uimottagelige for sykdommer.

Art. 19. 1. Hververen eller arbeidsgiveren skal alltid når det er mulig sørge for transport til arbeidsplassen av hvervede arbeidere.

2. Vedkommende myndighet skal ta alle nødvendige forholdsregler for å sørge for:

- a) at kjøretøier eller skib som anvendes til transport av arbeidere er skikket hertil, at de er i god stand hygienisk sett og at de ikke er overfyllt,
- b) at det skaffes arbeiderne passende losji når det er nødvendig å avbryte reisen for natten,

c) at det i tilfelle av lange reiser tas alle nødvendige forholdsregler med hensyn til lægehjelp og til arbeidernes velferd.

3. Når hvervede arbeidere må foreta lange reiser til fots for å nå arbeidsplassen, skal vedkommende myndighet ta alle nødvendige forholdsregler for å sørge for:

- a) at lengden av de daglige reiser er forenlig med vedlikehold av arbeidernes helbred og krefter og
- b) at der, når omfanget av forflytningen av arbeidskraft gjør dette nødvendig, er sørget for leirplasser eller hus beregnet for hvile på passende steder langs hovedrutene, og at de blir holdt i god hygienisk stand og at nødvendig lægehjelp er lett tilgjengelig.

4. Når hvervede arbeidere må foreta lange reiser i grupper for å nå arbeidsplassen, skal de følges av en ansvarlig leder.

Art. 20. 1. Utgiftene ved hvervede arbeideres reise til arbeidsplassen, heri innbefattet alle utgifter som er kommet til i anledning deres beskyttelse under reisen, skal bæres av hververen eller arbeidsgiveren.

2. Hververen eller arbeidsgiveren skal skaffe hvervede arbeidere alt som er nødvendig for deres velferd under reisen til arbeidsplassen, heri særlig innbefattet — ettersom de lokale forhold måtte tilsi det — tilstrekkelig og passende forsyning av mat, drikkevann, brensel og kjøkkentøi, klær og ulltepper.

3. Denne artikkel finner kun anvendelse på arbeidere hvervet av arbeidshververe, i den utstrekning vedkommende myndighet finner anvendelsen mulig.

Art. 21. Enhver hvervet arbeider som:

- a) blir arbeidsudyktig enten ved sykdom eller ulykkestilfelle under reisen til arbeidsstedet,
- b) blir funnet uskikket til arbeide ved lægeundersøkelsen,
- c) etter å være blitt hvervet ikke får ansettelse av en grunn som han ikke selv er ansvarlig for, eller
- d) av vedkommende myndighet er funnet å være hvervet ved svik eller ved en feiltagelse,

skal hjemsendes på hververens eller arbeidsgiverens bekostning.

Art. 22. Vedkommende myndighet skal sette en grense for det beløp som kan betales hvervede arbeidere som forskudd på lønn og skal gi forskrifter om betingelsene for utbetaling av sådant forskudd.

Art. 23. Når hvervede arbeideres familier har fått tillatelse til å følge arbeiderne til arbeidsplassen, skal vedkommende myndighet ta alle nødvendige for-

holdsregler til beskyttelse av deres helbred og velferd under reisen.

Spesielt bemerkes:

- a) Denne konvensjons artikler 19 og 20 skal finne anvendelse på sådanne familier.
- b) I tilfelle av en arbeiders hjemsendelse i henhold til artikkel 21 skal også hans familie hjemsendes.
- c) I tilfelle av en arbeiders død under reisen til arbeidsstedet, skal hans familie hjemsendes.

Art. 24. Før det gis tillatelse til hverving av arbeidere for arbeide i et distrikt under en annen administrasjon, skal vedkommende myndighet i hvervingsdistriktet forvisse sig om at alle nødvendige forholdsregler overensstemmer med bestemmelsene i denne konvensjon er blitt tatt til beskyttelse av hvervede arbeidere fra det øieblikk av da disse arbeidere ikke mere befinner sig under denne myndighets jurisdiksjon.

2. Når arbeidere hverves i et distrikt til arbeide i et distrikt under en annen administrasjon og vedkommende myndigheter i de to interesserte distrikter finner at omstendighetene og betydningen av hvervingen gjør sådanne forholdsregler nødvendige, skal nevnte myndigheter treffe overenskomst om i hvilken utstrekning sådan hverving skal tiltales og sørge for gjensidig samarbeide for å sikre kontrollen med gjennomførelsen av betingelsene for hvervingen og tjenesten.

3. Hverving av arbeidere i et distrikt til arbeide i et distrikt under en annen administrasjon skal ikke finne sted uten etter bevilling gitt av vedkommende myndighet i hvervingsdistriktet. Dog kan nevnte myndighet godta en bevilling gitt av vedkommende myndighet i det distrikt hvor arbeidet skal finne sted, som likeverdig med en bevilling gitt av den selv.

4. Når vedkommende myndighet i hvervingsdistriktet finner at omstendighetene og betydningen av hverving til arbeide under en annen administrasjon gjør sådanne forholdsregler nødvendige, skal den sørge for at sådan hverving bare kan foretas av organisasjoner som er godkjent av den selv.

Art. 25. Forsåvidt angår de landområder som nevnes i artikkel 35 i vedtektene for Den internasjonale Arbeidsorganisasjon, skal ethvert medlem av organisasjonen som ratifiserer denne konvensjon billegge dens ratifikasjon en erklæring som fastslår:

- a) de distrikter i hvilke den påtar sig å anvende konvensjonens bestemmelser uten modifikasjon,
- b) de distrikter i hvilke den påtar sig å anvende konvensjonens bestemmelser

med modifikasjoner og hvori disse modifikasjoner består,

- c) de distrikter i hvilke konvensjonen er uanvendelig og i så fall grunnene til at den er uanvendelig,
- d) de distrikter som de forbeholder sig å treffe avgjørelse om senere.

2. De forpliktelser som omhandles i denne artikkels § 1 punkt a) og b) skal ansees for å være en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha virkning som en ratifikasjon.

3. Enhver medlemsstat kan ved en senere erklæring helt eller delvis tilbakekalle forbehold som er gjort i dens opprinnelige erklæring i medfør av denne artikkels § 1 punkt b), c) eller d).

Art. 26. De offisielle ratifikasjoner av denne konvensjon skal meddeles Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 27. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemmer av Den internasjonale Arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjoner er blitt registrert av Generaldirektøren.

2. Denne konvensjon skal tre i kraft 12 måneder fra den dag da to medlemmers ratifikasjoner er blitt registrert av Generaldirektøren.

3. Derefter skal konvensjonen tre i kraft for ethvert medlem 12 måneder fra den dag da dets ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 28. Så snart ratifikasjonene fra to medlemmer av Den internasjonale Arbeidsorganisasjon er blitt registrert, skal Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå varsle alle Medlemmer av Den internasjonale Arbeidsorganisasjon herom. Han skal på samme måte varsle dem om registreringen av ratifikasjoner som senere meddeles ham av andre medlemmer av organisasjonen.

Art. 29. 1. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan opsi den etter utløpet av 10 år fra den dag da konvensjonen først trer i kraft, ved en skrivelse som sendes Generaldirek-

tøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Sådan opsigelse skal ikke tre i kraft før 1 år fra den dag da den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke i løpet av det år der følger etter utløpet av den i foregående paragraf nevnte 10 års periode, gjør bruk av den rett til opsigelse som gis i denne artikkel, skal være bundet for en ny 10 års periode og kan derefter opsi konvensjonen ved utløpet av hver 10 års periode på de betingelser som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 30. Når styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal styret fremlegge for den almindelige konferanse en rapport om hvordan denne konvensjon virker og skal overveie hvorvidt det antas ønskelig å plassere på forsamlingens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonens bestemmelser.

Art. 31. 1. Skulde forsamlingen anta en ny konvensjon som helt eller delvis endrer nærværende konvensjon, skal, medmindre den nye konvensjon bestemmer anderledes:

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye, reviderte konvensjon ipso jure medføre øeblikkelig opsigelse av nærværende konvensjon til tross for bestemmelsene i foranstående artikkel 29, hvis og når den nye reviderte konvensjon trer i kraft.
- b) nærværende konvensjon opphøre å være åpen for ratifikasjon av medlemmene fra den dag den nye, reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Nærværende konvensjon skal i ethvert tilfelle forbli i kraft i sin nuværende form og ordlyd for de medlemsstater som har ratifisert den, men ikke ratifisert den nye, reviderte konvensjon.

Art. 32. De franske og engelske tekster i denne konvensjon skal begge være autentiske.